

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

CAPUT II.

De confessario eligendo.

1. **Q**uamvis in aliquibus Jubilæis olim concessis dubitaretur, quinam Confessarius esset, à volente Jubilæum lucrari, eligendus; tamen in præsentem CLEMENTIS X. omnis dubitatio ablata est; debet enim esse is, qui ab Episcopo, seu Ordinario loci approbatus sit; non igitur ab Ordinario penitentis, vel Confessoris.

2. Qui autem est approbatus ab Ordinario loci pro certis personis non potest eligi, nisi à dictis certis personis, nec, si finijt tempus approbationis: quæ ego universaliter docui *in tract. de Bulla Cruciatæ c. 11. §. 1. n. 10.*

Variatio Confessorum.

3. **V**no à te electo, potes eligere alium, vel alium tempore Jubilæi, & ab hoc petere, commutationem voti, ab illo absolutionem reservati; quia tunc omnes Confessarii, sunt unius rationis, si legitime ab Ordinario loci sint approbati; immò etiam inceptam confessionem apud unum, poteris Jubilæi tempore perficere apud alium approbatum ab Ordinario loci, modò huic omnia peccata non absoluta deponas.

4. Et elapso Jubilæo non potest, nisi in uno casu alius eligi; casus autem unicus est, quando quis tempore Jubilæi gravatus reservatis habuit à Confessario propter causas rationabiles (quas tangam mox *num. 18. & 19.*) dilationem Confessionis faciendæ post

tempus Jubilæi; nam tunc posset postea eligere eundem, qui illi distulit confessionem, quamvis hic Confessarius fuerit approbatus solum pro tempore Jubilæi: Et ratio est, quia causa apud hunc jam capta fuit; unde radicata in ipso fuit iurisdicção quoad talem penitentem.

5. Immò potest etiam alium tunc, vel alium Confessorem eligere, qui habeat tamen approbationem ab Ordinario pro absolvendis mortalibus, licet non pro reservatis, id quòd distinctius dicam *num. 20. & iterum c. 3. n. 2.*

Confessarius à quo approbandus.

6. **E**t ex nostro Jubilæo approbandus ab Ordinario loci; Intellegimus autem pro Ordinario loci Episcopum, Vicarium Generalem cum speciali mandato, Vicarium item Generalem, sede vacante, cum simili speciali mandato, Abbates denique territorium, & Episcopalem iurisdictionem habentes.

7. Rogas: an secularis, vel Religiosus possit eligere Confessarium Religiosum approbatum dumtaxat à Prælato, seu Superiore suo Religioso?

Respondeo, Moronus *in centum responsis moralibus, responso 98.* ait, esse probabilissimum, quòd possit; quia, inquit, Conventus Religionis non est locus Episcopi, sed Superioris Religionis: quare Sacerdos Religiosus, qui habet approbationem sui Superioris, dicetur sufficienter habere approbationem Ordinarij sui loci, id est sui Conventus: sed profecto id approbare non possum: quare negativè respondendum

dendum est, ut docet contra Bonaciam de Lugo *disp. 20. n. 141.* Et ratio est, quia nimis manifestè Pontifex requirit approbationem illius Ordinarij loci, qui simpliciter talis est in communi usu loquendi; nam (*sicuti modo dicebam c. 1. n. 8.*) in hujusmodi Bullis populo datis, Pontifex communibus vocabulis utitur; confirmat hoc de Lugo ex inconvenienti; nam sequeretur, quòd Sacerdos secularis non approbatus ab Episcopo, sed approbatus à Superiore Religioso (ut certè potest extra Jubilæum pro suis subditis) esset aptus pro omnibus tempore Jubilæi, vel saltem pro omnibus Religiosis illius Conventus.

Illud igitur, quòd nonnulli dicunt, quòd Religiosus potest per Jubilæum eligere Sacerdotem approbatum à solo suo Superiore, falsò dicitur; in nostro enim & simili Jubilæo requiritur approbatio Episcopi, seu Ordinarij loci, ut dictum est.

Confessarius Religiosorum à quo approbandus?

8. **Q**uid contra? possuntne Religiosi eligere, pro hoc Jubilæo acquirendo, Sacerdotem, qui sit approbatus ab Ordinario loci secularium, non autem qui sit approbatus ab ipsorum Superiore, vel ipso Superiore non consentiente?

Respondeo: posse, nam revocantur à Pontifice omnia privilegia, quæ habent Religiones, ne eligant Confessarium non approbatum ab ipsorum Superiore, Ratio autem, quòd possint, maxime fundatur in eo, quòd hæc

electio Confessarij tempore Jubilæi, qui possit absolvere Religiosos ab omnibus; sicuti seculares, etiam à relevatis in Religione, non officit Religiosæ observantiæ, cum sit de ratò contingens; tum quia admodum fructuosa est ad sedandas Religiosorum conscientias; tum quia valde libera, & amplissima conceditur fidelibus hæc facultas; & mirum sanè esset, si ea non prodesset tot numero Religiosis; tum quia denique praxis Religiosorum etiam timoratorum usu ipso idem affirmat.

9. Multò magis possunt Novitij eligere Confessarium approbatum ab Ordinario loci secularium, quia Novitij in favorabilibus veniunt nomine secularium.

De Religiosis Soc. JESU.

1. **D**ices, at Gregorius XIII. prohibuit, ne Religiosi Soc. Jesu frui possint Jubilæo, nisi cum licentia, & voluntate Superiorum suorum, ut disertè habetur in compendio privilegiorum ejusdem Societatis *Verb. Absolvo §. 11. & Verb. Gratiarum usus §. 2.* quid igitur de his dicendum?

Respondeo primò, Idem dicendum esse, quòd dictum est de cæteris Religiosis, id quòd constat ex declarationibus datis ad varias Provincias à P. Generali ejusdem Societatis, quæ referuntur in responsis Generalium Societatis *verb. absolutio, & Jubilæum n. 2. & sequentibus*, quæ sunt ejusmodi.

2. *Cum forma Jubilæi unicuique det libertatem eligendi Confessarium, nulli sunt designandi pro nostris Confessarij,*

sarij, sed concedenda unicuique facultas eligendi aliquem ex domesticis Confessariis approbatis, ut hac libertate permissa, non valde curiose inquirant, num etiam externus eligi possit. Pol. 19. Junij 1641. lib. 4.

3. Quando in Bulla tam ampla potestas conceditur eligendi Confessarium, ut in postrema concessa fuit, liberum est etiam nostris confiteri cuivis approbato, sive alterius ordinis Religioso, sive seculari. Austria, Gallob. per P. Claudium, Aquitania 1597. l. 4.

4. Hinc quando Bulla tam ampla potestatem concedens revocat quacunq; privilegia contra facientia, sicuti factum est in proximo, non potest Societas vi privilegij Verb. Absolutio num. 11. suis denegare hanc facultatem. Fland. p. Sept. 1618. l. 4.

5. Non est necesse nostris tunc indicare, sed satis est, ipsum exemplar Bullae publice proponere, ommissa designatione certorum Confessariorum, & omnibus facere liberam facultatem confitendi cuilibet Confessario Societatis. Gall. Austria, Fland. post rescriptum a Parr. Claud. Aquitania 1691. in eadem verba datum.

6. Quod si in formula Diplomatis aliquid dubij occurrat circa amplitudinem facultatis, consulendi sunt Doctores, & eorum iudicium sequendum. Gland. Rhen. Infer. 6. Julij. 1530.

De Monialibus.

10. **I**am verò de Monialibus idem dicendum est, posse scilicet in foro conscientiae tum validè, tum licitè, perinde ac saeculares, etiam si Con-

fessarij non sint specialitèr pro ipsis approbati, dummodo sint absolutè approbati à loci Ordinario. Legite Moronum num. 145. & Pasqualigum de Jubileo quest. 210.

Dictum est (pro foro conscientiae) nam ceterum pro foro externo varias prohibitiones solent promulgare Episcopi, qui fortasse moniales, & Confessarium punirent (sed an rectè, ajunt dicti Moronus, & Pasqualigus citati, ipsi videant.) Pellizarius loco supra cit. n. 21. nimis indulget ejusmodi prohibitionibus. Si quis Confessarius esset ita indignus, ut Episcopus ex gravi causa spectante ad confessionem tolleretur ab ipso approbationem, tunc mirum non foret, si is & invalidè, & illicitè moniales, vel alios quoscunque absolveret.

Pœnitentiae salutaris.

11. **V**T munus suum rectè obeat Confessarius, debet in hoc Jubilæo salutaris pœnitentias pœnitentibus imponere; id enim expressè hic mandatur: & quamvis nonnulli aliter id interpretentur, tamen quod dicimus, saltem tutius est, & solum concedimus, posse aliquanto mitiores imponi.

Satisfacta parte.

12. **M**unus item Confessarij est; imponere pœnitenti satisfactionem partis, quando ea necessaria est, debetque omninò pramitti ante absolutionem; secus Confessarius peccabit contra jus partis. Id quod distinctiùs diximus in tract. de Bulla Cruciatâ cap. 11. §. 7.

13. Quid

13. Quid si omnibus pensatis, pœnitens sit impotens ad satisfaciendum? Respondeo, in hoc casu nihil se ingerat Confessarius pro foro externo: at pro foro conscientia, sive ad facultatem, quam habet absolvendi Confessarius, addatur hæc clausula (*absolvas satisfacta parte*) sive non addatur, probabile est, propter dictam impotentiam sufficere propositum satisfaciendi, vel cautionem (de qua dixi loco cit.) quod quando pœnitens poterit, satisfaciet, & sic posse absolvi in foro conscientia; ita tamen, ut non turbetur forum externum.

Prudenter autem Doctores monent, ne te decipiat, amplificando suam impotentiam, pœnitens.

Potestas Confessarii in absolvendis peccatis, & censuris.

14. **H**is verbis hæc potestas conceditur à Pontifice in nostro Jubilæo, quæ admodum ampla est.

Qui Confessarii, ait, pœnitentes ab omnibus excommunicationibus, suspensionibus, & aliis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine, quavis causa laicis, seu inflictis, nec non omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, etiam nobis, etiam in Cœna Domini reservatis, vel in quibuscunque nostris constitutionibus, hac vice tantum absolvere, & liberare in foro conscientia valeant.

Et paulò post. *Sed neque in foro conscientia id concedimus pro Irregularitate, Incapacitate, &c. Neque pro declaratis, vel publicè denunciatis incidis-*

se in censuras, nisi intra tempus dictarum hebdomadarum satisfecerint, vel in partibus concordaverint. Illud (hac vice tantum) explicabimus mox cap. 3. num. 12.

15. Quæres primò: Potestne ex vi hujus Jubilæi absolvi hæresis formalis? Respondeo, quoniam emanavit declaratio à Sacra Congregatione Anno 1656. sub Alexandro Septimo, per quam explicatur, nunquam concedi ejusmodi potestatem in Jubilæis, Bullis, & Rescriptis, nisi expressis verbis dicta formalis hæresis absolutio concedatur; in hac autem Bulla præsentis Jubilæi hæc expressio non adest, propterea ea absolvi nequit.

16. Dicitur est (*hæresis formalis*) nam Blasphemia hæreticales, vel quæcunque externa hæreticalis actio sine errore intellectus, cum tunc hæresis formalis nequaquam sit, absolvi sane poterit.

17. Quæres secundò: Quando ex Jubilæo, vel alio Privilegio danda est absolutio excommunicationis, debetne dari in foro Sacramentali, hoc est, dum pœnitens suscipit Sacramentum pœnitentia?

Respondeo, quamvis in Jubilæo, seu privilegio ponatur, ut absolutio fiat in foro pœnitentia, vel in foro conscientia; tamen poterit fieri extra Sacramentum Pœnitentia; nam solum tunc opus est fieri, dum pœnitens suscipit Sacramentum, quando privilegium signatè diceret, ut fieret in Sacramentali Confessione, Sanchez, alijque. Quoniam verò in præsentis Jubilæo hæc clausula non adest, poterit in rigore
extra

extra Sacramentum fieri, licet solum valeat pro foro conscientie, non autem pro foro externo.

Dico (*in rigore*) nam cæterum, satis est, fieri in Sacramento Pœnitentie, quia tunc pœnitens melius disponitur à Confessario potest ad propositum non relabendi.

*Potesas Confessarij in communi-
tandis operibus injunctis.*

18. **E**X vi Jubilæi, quod olim emanavit eo tempore, quo scripsit Cardinalis de Lugo tomum de pœnitentia, poterant quidem alia opera à Confessario commutari, ex causa, in alia pia opera, sed non confessio, & communio: Verùm in nostro Jubilæo Clementis X. ut etiam in Jubilæo Clementis IX. possunt omnia, etiam confessio, etiam communio, si opus erit, pro impeditis commutari. *Confessarij* (ajunt Clemens X. & IX.) *supra expressa* (expressa autem supra erant omnia, etiam confessio, etiam communio) *vel eorum aliqua præstare pœnitentes nequiverint in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possint.*

19. Hinc ergo sequitur, Confessarios, ei, qui fecit omnia opera injuncta, sed est in proxima occasione peccandi, posse, ut illum probent, concedere dilationem confessionis. Multitudo item concurrentium ad confessiones, poterit non raro esse causa, ut Confessor det dilationem; idem dic, si pœnitens habet multas censuras, & intricatam conscientiam, potest enim

Tambur. de Præcept. Eccles.

Confessarius dare huic rationabilem dilationem.

*De Casibus reservatis interim
commisissis.*

10. **Q**uid si ejusmodi dilatus incidat interim in alia reservata, poteruntne hæc absolvi à Confessario?

Respondeo. Circa hoc aliquid innui *num. 4. & 5.* Et quidem, quod possit absolvi ab omnibus commissis ante spiratum tempus Jubilæi, non est dubitandum; sed dubitatio posset procedere de reservatis, quæ fortè committet antequam ipse Jubilæum, seu Indulgentiam per ultimum opus ex injunctis acquirat; nam tunc Indulgentia acquiritur. Et nihilominus respondeo, etiam ab his absolvi posse ab eodem Confessario, qui dilationem dedit. Ratio hujus sententiæ (quam licet neget de Lugo *loco cit. numer. 124.* amplectuntur tamen Alphonsus de Leone, Santarellus, cum Diana *p. 3. tr. 4. res. 147.*) est, quia posito, quod Confessarius Confessionem prolongavit, totum illud tempus intermedium usque ad Confessionem, est tempus Jubilæi pro dilato.

21. Dixi (*ab eodem Confessario*) quod minus dubitandum est; nam cæterum posse à quocunque legitimo Confessario, qui habet jurisdictionem ab absolvenda mortalia dixi *n. 4. & 5.* & iterum dicam *cap. seq. num. 2.* Quia omnes Confessarij legitimè approbati, sunt veluti unus pro ijs, qui Jubilæum sumunt.

Z

22. No-

22. Nota, posse contingere, ut aliquis sumat Jubilæum, seu acquirat Indulgentiam die Jovis v. g. quia propter rationabile impedimentum fuerunt illi commutata jejunia feræ sextæ, & sabbati, aliaque opera finierit dicto die Jovis, in hoc ergo casu inquires, si is post acquisitam Indulgentiam committat reservata, possitne ex vi Jubilæi acquisiti ab illis absolvi?

Respondeo, non posse; nam facultas absolvendi à reservatis est concessa in ordine ad lucranda Indulgentiam: si ergo hic completè illam acquisivit, spirant pro ipso Jubilæi tempus, ejusque privilegia.

23. Advertat denique Confessarius, quod licet possit tolli reservatio, & excommunicatio, invito pœnitente, ut diximus in tract. de absolutione excommunicationis; nunc tamen per Jubilæum, ut per Bullam Cruciatæ, non potest, illo invito, tolli, quia privilegia Jubilæi, & Cruciatæ sunt concessa pœnitenti ipsi, qui non potest cogi ad usum sui privilegij: quare dictam absolutionem debet ipse petere à Confessario; si non petet, nihil poterit Confessarius.

CAPUT III, De Confessione.

Peccatis mortalibus carens.

I. **Q**ui sine culpa putat se liberum esse à peccatis mortalibus; & idè non confitetur, an gaudeat privilegio Jubilæi, Indulgentiamque lu-

cretur, si cætera injuncta ritè præstet?

2. Respondeo. Sanchez, Henriquez, alijque negant, quia confessio est unum opus ex injunctis omninò requisitis. Suarez, alijque affirmant; quia ex interpretatione mentis Pontificis, praxim fidelium scientis, qui non judicant, se obligari ad confessionem, nisi mortalibus graventur; intelligimus, confessionem non propter aliud in Jubilæo à Pontifice requiri, nisi ut, quis ponatur in statu gratiæ; utraque sententia probabilis est, ut fatetur ipse Sanchez, licet suam voeet probabilior.

3. Quid si prædictus post acquisitionem, & elapsam Jubilæum recorderet alicujus mortalis reservati, à se ante Jubilæi acquisitionem commissi, poteritne absolvi ab hoc obliro per quemcumque Confessarium, qui habeat potestatem absolvendi à mortalibus, sed non à reservatis?

4. Respondeo, posse: siquidem per acquisitionem Jubilæi acquisivit in sententia probabili jus ad hujusmodi absolutionem, idque etiam si post multum tempus, v. g. post annum recorderetur illius, vel etiam aliorum commissorum ante acquisitionem Jubilæi; tunc enim in prima confessione, quam faciet, debet illa clavibus subicere, ut legitime absolvatur. Ita docent Sanchez, Henriquez, & alij.

Confessus, vel non Confessus non recipiens Jubilæum.

5. **Q**ui peregit confessionem cum animo lucrandi Jubilæum, &

tem-